

דברים לזכרו של יצחק רבין – 14 שנים להרצחו

ההכרעה שקיבל יצחק רבין לאמץ את הסכם אוסלו בספטמבר 1993 שינתה את כיוון חייו ואת גורל חייו. לא הייתה זו החלטה מובנת מאליה. היא לא שיקפה את המהלך הטבעי של דרכו הפוליטית עד אז. הייתה זו הכרעה מייסרת, קשה, רצופת לבטים, אשר חייבה את יצחק רבין לחשבון-נפש, שרק מעטים מקודמיו בתפקיד זה עמדו בפניו.

רבים לא תמכו אז בהחלטתו. חשבו אחרת ממנו, אך העריכו את האומץ שלו לקבל אותה ללא אשליות, ולהיות מוכן לשלם את מחירה. ואכן, היה לה מחיר כבד, חסר תקדים : מחיר חייו.

יצחק רבין עבר תהליך ממושך, מייסר, רצוף התלבטויות וספקות, לפני שקשר עצמו למהלכים מדיניים מכריעים שהיו אמורים לשנות את המציאות המדינית והביטחונית שלנו. גם משהחליט, לא עשה זאת בעיוורון.

בטקס חתימת מסמך העקרונות הישראלי-פלסטיני ב-13 בספטמבר 1993 אמר יצחק רבין : "באנו לנסות לשים קץ לשנאה כדי שילדינו ונכדינו לא יחוו עוד את המחיר הכואב של המלחמות, הטרור והאלימות. באנו לדאוג לחייהם ולביטחונם, באנו לשכך את הכאב והזיכרונות הקשים, להתפלל ולקוות לשלום".

רצח רבין היה רגע כואב של התפכחות עבור החברה הישראלית. האיש אשר רצח את יצחק רבין, ירה שלושה כדורים בגבה של הדמוקרטיה הישראלית - שאותה בעצם זמם לחסל. הוא פעל להוכיח שטעה אברהם לינקולן כאשר טען "פתק בקלפי חזק מכדור של רובה". אסור שהשיח הציבורי בישראל יהיה רווי ביצרים ונגוע באלימות. עלינו להוקיע את מי שמזהם את האווירה הציבורית. אסור שמי שמדיניות הממשלה אינה לפי רוחו, יקום וייטול את חייו של המנהיג, יריבו האידיאולוגי.

יהי זכרו של יצחק רבין ברוך.